

Postanowienie z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01

Przedstawienie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania nie może polegać na powtórzeniu treści przepisu art. 393 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.c., lecz konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów.

Sędzia SN Jacek Gudowski

Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa Marka Ś., "S.I.", spółki z o.o. w K. i Aleksandra Ż. przeciwko Barbarze S. o ochronę dóbr osobistych, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2002 r., na skutek kasacji powodów Marka Ś. i "S.I.", spółki z o.o. w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 kwietnia 2001 r.

odrzucał kasację i zasądził od powodów Marka Ś. i „S.I.”, spółki z o.o. na rzecz pozwanej kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Zważywszy, że wyrok zaskarżony kasacją został wydany w dniu 11 kwietnia 2001 r., a więc po dniu 30 czerwca 2000 r., do postępowania kasacyjnego – także do złożenia i, ewentualnie, rozpoznania kasacji – mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554; por. art. 5 ust. 2 i art. 6 tej ustawy).

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c. w nowym brzmieniu, kasacja – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W postanowieniu z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99 (OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że brak w tym zakresie jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, i w związku z tym kasacja dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (por. także np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1936 r., C.II. 859/36, Zb.Urz. 1937, poz. 109, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1936 r., C.II. 1811/36, „Przegląd Prawa i Administracji im. E. Tilla” 1937, nr 2, poz. 118, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C.III. 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Należy jednocześnie podkreślić, na co trafnie zwróciła uwagę pozwana w odpowiedzi na kasację, że przedstawienie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania nie może polegać – jak uczynili to powodowie – na powtórzeniu treści przepisu art. 393 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.c., lecz konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przypisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 oraz z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Stwierdziwszy, że w kasacji wniesionej w niniejszej sprawie skarżący ograniczyli się do sformułowania, iż „okolicznością uzasadniającą rozpoznanie kasacji jest zaistniała w niniejszej sprawie potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, a dotyczących dóbr osobistych”, bez próby wyjaśnienia, o jakie przepisy chodzi i dlaczego – i jakie – budzą one wątpliwości, należało przyjąć brak przedstawienia okoliczności, o jakich mowa w art. 393³ § 1

pkt 3 k.p.c. i z tych względów orzec, jak w sentencji (art. 393⁷ § 2 oraz art. 98 § 1 w związku z art. 391 i 393¹⁹ k.p.c.).